

آیا مار قبل از لعنت خدا، حیوان خزنده بود؟ (پیدایش فصل ۳ آیه ۱۴)

آیا مار قبل از لعنت خدا، حیوان خزنده بود؟ (پیدایش فصل ۳ آیه ۱۴)

“پس خدا به مار فرمود:”به سبب انجام این کار، از تمام حیوانات وحشی و اهلی زمین، ملعون تر خواهی بود. تا زنده ای روی شکمت خواهی خزید و خاک خواهی خورد” (پیدایش فصل ۳ آیه ۱۴)

تا این آیه، خدا با آدم و حوا صحبت می کرد و از هر کدام سئوالاتی پرسید، اما او از شیطان که اکنون در درون مار حضور داشت، هیچ سئوالی نکرد، زیرا شیطان نیازی به تعلیم الهی نداشت. فقط مجازاتش گوشتزد می شود. او برای همیشه از ملکوت خدا اخراج شده بود. شیطان این اجازه را از خداوند کسب کرد تا وارد خلقت شده و وفاداری انسان را به خالقش مورد آزمایش قرار دهد.

به نظر می‌رسد قبل از آن مار توسط خدا لعنت شود، ظاهراً متفاوت از آنچه بود که امروزه می‌بینیم (پیدایش فصل ۳ آیات ۱۴-۱۵). حیوانی را که به عنوان مار می‌شناسیم، نتیجه دآوری خدا است. مار به حیوان ترسناک و خزنده تبدیل شد. بررسی‌های اخیر بر روی فسیل‌های مارها نشان داده که در دوران بسیار کهن، مارها مانند تمساح و مارمولک دارای دست‌ها و پاهای کوتاه بوده‌اند. آن مارها از سرعت و چابکی برخوردار بوده‌اند و در شکار بسیار موفق. (منبع: یاهو نیوز ۲۰ می ۲۰۱۵).

حذف دست و پا در مارها، مبحث انتخاب طبیعی در نظریه تکامل را زیر سؤال می‌برد. داروین در کتابش تحت عنوان “منشاء انواع” توضیح داد که عدم برابری توانایی موجودات زنده در زنده ماندن، باعث تغییرات تدریجی می‌شود. آن ویژگی‌هایی که به سیستم حیات کمک می‌کنند تا زنده مانده و تولید مثل کنند، به تدریج در طی قرن‌ها به وجود می‌آیند.

بنابراین، آن ویژگی‌هایی که مانع زنده ماندن و تولید مثل هستند، ناپدید می‌شوند. داروین از اصطلاح “انتخاب طبیعی” برای توصیف این فرایند استفاده کرد. اما مارها با “انتخاب طبیعی” همگام نبوده‌اند و با از دست دادن دست و پا، توسط خزیدن، خود را به جلو می‌کشند!

پر واضح است که روح شریر قادر است به درون انسان و حیوان وارد شود (لوقا فصل ۸ آیه ۳۳). احتمالاً شیطان با فریب مار زیرک و هوشیار، به درون او راه می‌یابد. بنابراین، شیطان از مار به عنوان یک وسیله برای فریب دادن حوا استفاده کرد. این روش معمول شیطان است که از اشخاص مختلف برای فریب دادن استفاده می‌کند.

بخش اول لعنت (آیه چهاردهم)، به طور مستقیم مار را مخاطب قرار داد، زیرا حامل وسوسه شیطان بود. از مطالعه دقیق این آیه درمی‌یابیم که مار مانند حیوانات وحشی و اهلی زمین (چهارپایان) دارای دست و پا بوده که بعد از لعنت به موجود خزنده تبدیل گردید. تردیدی نیست که آدم و حوا از حکم خداوند درباره آینده مار بسیار ترسیدند و به خودشان گفتند: “الان نوبت ما هم میشه”!

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ